

fat paa Rilden, paa Forudsætningerne. Jeg kjender ikke de bybe Betragtninger, hvoraf den omtalte Hovedmisforstaaelse er udgaaet; kun det veed jeg fra sikker Rilde, at det ikke er at forlange, at den nuværende Krigsminister skal forstaa dem, thi det var en Vetingelse for, at det Hele blev til, at den nuværende Krigsminister ikke skulde forstaa det. Det vil jeg altsaa nu lade staa hen til nærmere Overveelse, Sagen kommer vel sagtens i Finantsudvalget, medmindre de Herrer maaste hellere ville have den i et Underudvalg, eller i et Lønningsudvalg; det veed jeg ikke Noget om. Derimod vilde jeg gjerne vide Et, som det kunde interessere mig at faae oplyst strag, og det er, om det har været muligt for den høitærede Krigsminister at faae disse store ekstraordinære Munderingsanstaffelser af Beholdningen fra Usførd Fabrik? Maaste er det en Feil af mig, at jeg ikke veed det, men i det, som jeg har set, har jeg ikke faaet nogen Oplysning derom. Hvis det ikke er Tilfældet, og man har maattet kjøbe Klæder andetsteds af anden Art, af usikker Holdbarhed i Forhold til de militære Klæder, vil jeg ialtsald, naar jeg betragter det fra dette Synspunkt, mene, at de store Anstaffelser ere forhaastede, saafremt de paa nogen Maade kunde udsættes. Jeg skal iøvrigt fremsætte min Motivering af dette Spørgsmaal, idet jeg tilspier, at hele Spørgsmaalet og Motiveringen falder bort i det Dieblif, jeg underrettes om, at disse Ting staffles tilveie af det militære Klædeoplæg. Hvis dette imidlertid ikke er Tilfældet, have vi aabenbart ikke den Garanti for disse Klæders Holdbarhed og Styrke, som man efter Erfaringen har for Klædet fra Usførd. Hvorvidt det iøvrigt vil være rigtigt at gaa bort fra at fabrikere Klæder selv, og derimod entrene med Private, der maaste kunde gjøre det lige saa godt, skal jeg ikke udtale mig om, det er et Spørgsmaal, som ligger udenfor denne Sag. Jeg tvivler for Resten ikke om, at, naar man gik bort fra at fabrikere selv og lod private Klædefabriker konkurrere, kunde disse gjøre det lige saa billigt. Dette er altsaa et Spørgsmaal, jeg vilde sætte Pris paa at faae nærmere besvaret. Hvad angaar Anstaffelsen af de nye Karabiner, antager jeg ogsaa, at de, forsaavidt man pleier at fabrikere dem paa vore Vaabenfabriker, ogsaa vilde blive fabrikerede her. Med Hensyn til disse Spørgsmaal om Anstaffelsesmaaden kunde der nemlig være adskillige Bemærkninger at gjøre ved Siden af de grundede Bemærkninger, som de ærede Medlemmer fra Stege (Bojssen) og Randers mene, at have gjort. Det er de enkelte Spørgsmaal, jeg gjerne vilde have besvarede; men for Resten har det jo ikke Stort at sige, om jeg saar Oplysninger derom nu eller om 14 Dage, men da Sagen nu er under Forhandling, kunde jeg nok ønske den oplyst.

N. W. Jensen: Naar det ærede Medlem talte om, hvad der var passeret i Udvalget, saa skal jeg bemærke, at jeg kun talte om, hvad der var passeret i det Udvalg, i hvilket det ærede Medlem havde Sæde ligesaavelsom jeg, og jeg refererede kun til, hvad der der fremkom. Jeg har ikke deltaget i andre Udvalg, og det ærede Medlem veed jo meget vel, at det var mig, der fremsatte Forslaget om Forandring med Hensyn til de ti Depotkommandører, ligesom ogsaa at Høremente, at man dertil kunde benytte 10 Kapitainer af Forstærkningen. Men da det ærede Medlems Forslag kom fra Folkethinget til Landsthinget, var Landsthinget saa ublidt ikke at tage Hensyn til den Forandring, det ærede Medlem havde foreslaaet, men tog mere Hensyn til, hvad vi havde foreslaaet; hvilket var ganske naturligt, da vi havde Kjendskab paa de Omraader, paa hvilke vi tillode os at fremsætte Forslag. Landsthinget accepterede vort Forslag, men forandrede de 10 Kapitainer af Forstærkningen til 10 Kapitainer af Linien, og det var den samme Bestemmelse, som kom ind i Tillægsloven. Hvad Meningen var med den, det vidste man godt fra alle Sider, derom kunde der ikke være Tvivl. Naar det ærede Medlem talte om det Ubillige i, at man ved Indtællelse paa Krigsfod vilde give Reservebataillonerne en anden Paaklædning end Liniebataillonerne, er det en fuldstændig Misforstaaelse; thi, som jeg før oplyste, saavel Linien som Reserven have Feltsbeholdninger liggende urørt, og de ere altsaa ganske ligestillede; men det, der her er Tale om, er kun om Brugsbeholdningen, som ikke skal benyttes af disse Batailloner i Krigstilsælde, men som bruges til at iklæde den Styrke, der i ethvert givet Dieblif er til Tjeneste. Man kan derfor med Rette spørge: Hvad er Maximalstyrken, som skal iklædes, og som indkaldes til de større Øvelser, og have vi en Beholdning, som er stor nok dertil? Dertil svarer jeg, at Beholdningen efter min Formening er stor nok i Dieblifket og stor nok i de første Aar, indtil Hærløven træder i fuld Kraft. Hvis det til den Tid ikke er lykkes ved en fornuftig og økonomisk Anvendelse af Slidbeholdningen at supplere Beholdningerne, saa vil der kræves en Bevilling, men langtfra saa stor, som her er paaregnet. Jeg skal selvfølgelig ikke inlæde mig paa Alt, hvad det ærede Medlem udtalte om Maaden, hvorpaa Tillægsloven blev vedtagen, det har det ærede Medlem omtalt saa ofte, at det ikke engang mere er morsomt.

Krigsministeren (Kauffmann): Jeg skal med et Par Ord besvare den Forespørgsel, som det ærede Medlem for Heile Amts 2den Valgkreds (Berg) rettede til mig med Hensyn til de nye Beklædningsfager og Vaaben. Det er en